

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **T. C. V.,** zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2011 čj. MV-8941-6/SO-2011

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 8. 9. 2011 čj. MV-8941-6/SO-2011 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.808,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Marka Čechovského, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorátu cizinecké policie Domažlice (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 22. 6. 2010 č.j. CPPL-4568-19/ČJ-2010-034061-PD-SA, jímž bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Žalobce v žalobě uvádí, že v rámci správního řízení jednal v dobré víře, že veškeré náležitosti jsou z jeho strany řádně doloženy. Zejména namítá, že správní orgán poté, co ze strany žalobce obdržel dne 10. 6. 2010 doložené náležitosti, již žalobce neuvědomil o tom, že z jeho strany nebylo doloženo vše či správně.

Žalobce dále namítá, že před vydáním napadeného usnesení nebyl ze strany správního orgánu vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady k rozhodnutí, jak to vyplývá z ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Žalobce uvedené doklady správnímu orgánu doložil, a to jak v rámci správního řízení před správním orgánem prvního stupně, tak podruhé společně s písemným odůvodněním odvolání a lze tedy důvodně pochybovat, zda v případě tvrzených vad žádosti se skutečně jedná o vady podstatné, které fakticky brání pokračování řízení. Důvodem pro zastavení řízení dle aplikovaného ustanovení správního řádu není jakákoliv vada žádosti, zejména ne jakákoliv vada formální, ale pouze taková vada, která svou povahou skutečně brání v pokračování v řízení. Je tedy otázkou, zda tvrzené nedoložení jedné ze dvou fotografií a dokladu o finančních prostředcích skutečně naplňuje pojem podstatné vady bránící v pokračování řízení. Zároveň nelze pominout, že žalobce tvrzené vady spolu s podáním odvolání odstranil, když žalovanému doložil jednak dvě fotografie a jednak potvrzení o zůstatku na účtu manželky v částce 350.653,- Kč a prohlášení manželky o závazku poskytnout zabezpečení svému manželovi po dobu jeho pobytu na území České republiky. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí neurčitě odkazuje na to, že žalobce ani v průběhu odvolacího řízení nepředložil doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny, či že ke spisovému materiálu nebyly připojeny fotografie, je takové tvrzení žalovaného naprosto zmatečné. Žalovaný na jedné straně konstatuje, že žalobce doklady nedoložil, avšak již vůbec nevysvětluje, proč nepovažoval za dostatečné doklady doložené s odvoláním.

Jestliže tedy správní orgán prvního stupně zastavil řízení o žádosti s ohledem na vady bránící pokračování řízení, v případě odstranění vad žádosti, byť již po vydání usnesení o zastavení řízení, ztrácí zastavení řízení svůj smysl, neboť hlavním důvodem zastavení není proběhlá lhůta, ale tvrzená absence podkladů. S ohledem na nepřiměřenost rozhodnutí, jakož i s přihlédnutím k závažnosti dopadů zastavení řízení do rodinného a soukromého života žalobce a jeho manželky, by tedy správní orgán měl odstranění vad řízení přijmout a v řízení o žádosti následně pokračovat. To je zřejmé z toho, že se jedná o řízení návrhové a že žalobce naznačený postup je v obdobných věcech uplatňován. Přístup žalovaného označuje žalobce za přepjatý formalismus.

Žalobce dále upozorňuje na to, že byl o nedoložení dokladů nedostatečně vyrozuměn. Žalobce samozřejmě nerozporuje, že byl dne 13. 5. 2010 vyzván, aby doložil fotografii a doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny spolu s dalšími doklady. Žalovaný však již blíže neobjasňuje, na základě jakých zákonných hledisek rozlišuje, které doklady lze a které nelze akceptovat. Pokud správní orgán některé doklady neakceptoval, měl účastníkům řízení objasnit, jaký doklad, respektive důkaz akceptovat lze. V tomto kontextu žalobce odkazuje také na ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu.

Závěrem žalobce uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za zcela nepřiměřené.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě se již zabýval a že žalobce ani v odvolacím řízení nepředložil náležitost stanovenou v ust. § 42b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), a to doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobce podal prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Hanoji dne 18. 1. 2010 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. K žádosti žalobce doložil fotokopii cestovního dokladu, jednu fotografii, fotokopii cestovního dokladu své manželky, oddací list, 2× potvrzení o zajištění ubytování, kopii dokladu o zdravotním pojištění a plnou moc. Výzvou správního orgánu prvního stupně ze dne 11. 5. 2010 byl žalobce vyzván, aby ke své žádosti dále doložil: fotografii, doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny spolu se závazkem osoby o poskytnutí hmotného zabezpečení, originál dokladu obdobnému výpisu z evidence Rejstříku trestů jako podklad k posouzení trestní záchovalosti vydaného státem, jehož je cizinec státním občanem, a lékařskou zprávu. V reakci na tuto výzvu žalobce doložil správnímu orgánu prvního stupně potvrzení o trestní bezúhonnosti, lékařskou zprávu a ověřenou kopii čestného prohlášení manželky žalobce, ve kterém se zavazuje zajistit pro svého manžela (tedy žalobce) všechny finanční prostředky během jeho pobytu v České republice.

Následně dne 22. 6. 2010 vydal správní orgán prvního stupně usnesení č.j. CPPL-4568-19/ČJ-2010-034061- PD - SA, kterým řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvádí, že žadatel ve stanovené lhůtě nepředložil doklad prokazující úhrnný měsíční příjmy rodiny a fotografii, proto bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno.

Proti tomuto usnesení žalobce podal odvolání, které nejprve podal blanketně a následně doplnil tak, že správní orgán podle jeho názoru postupoval ve věci nezákonně. Na základě výzvy ze dne 10. 6. 2010 totiž žalobce zaslal požadované náležitosti, a pokud správní orgán nepovažoval tyto náležitosti za dostačující, měl žalobce vyzvat k doplnění dalších dokumentů. Současně bylo jeho povinností, aby žalobci umožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Pokud by správní orgán postupoval v souladu s právními předpisy, žalobce by požadované náležitosti do spisového materiálu doložil a žádost by musela být kladně vyřízena. Žalobce dokládá do spisového materiálu potvrzení o zůstatku na účtu manželky žalobce výši 350.653,- Kč a její závazek poskytnout hmotné zabezpečení žalobce po celou dobu pobytu na území České republiky, dále fotografie. K tomuto odvolání žalobce skutečně přiložil bankovní potvrzením o zůstatku na účtu, ze kterého vyplývá, že manželka žalobce má ke dni 26. 7. 2010 zůstatek na účtu ve výši 350.650,16 Kč. Současně žalobce předložil opětovně prohlášení své manželky, ve kterém se zavazuje, že svému manželu poskytne hmotné zabezpečení po celou dobu jeho pobytu na území České republiky.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 9. 2011 č.j. MV-8941-6/SO-2011 tak, že odvolání žalobce bylo zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný shrnul obsah správního spisu a obsah podaného odvolání a následně uvedl, že odvolací námitky účastníka shledal za nedůvodné. Uvedl, že správní orgán prvního stupně žalobce vyzval, aby doložil chybějící náležitosti a specifikoval je. K námitce, že žalobci měla být dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, uvedl, že v námitce není důvodná, neboť správní orgán rozhodoval na základě žádosti a náležitostí, které předložil sám žalobce, neprováděl žádné dokazování a nedoplňoval podklady pro rozhodnutí. Spisovým materiálem je doloženo, že žalobce nepředložil k žádosti všechny zákonné náležitosti, správní orgán jej vyzval k doložení chybějících dokladů a žalobce poučil o následcích neodstranění vad žádosti. Odvolací orgán se ztotožňuje se závěry správního orgánu prvního stupně, že se jedná o podstatné vady, které bránily pokračování v řízení a které správní orgán nebyl schopen sám odstranit. Ke spisovému materiálu nebyly připojeny fotografie a současně odvolací orgán konstatuje, že žalobce ani v průběhu odvolacího řízení nepředložil náležitost stanovenou v ust. § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a to doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť mu to umožňuje ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce k odvolání předložil bankovní potvrzení o výši zůstatku na účtu jeho manželky. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí však není zřejmé, zda žalovaný tuto skutečnost vůbec zaznamenal, neboť se o tomto dokladu zmiňuje jen v rekapitulační části odůvodnění svého rozhodnutí. Z jeho rozhodnutí tak není zřejmé, zda odvolání bylo zamítnuto proto, že se žalovaný domníval, že dodatečné předložení dokladu až k podanému odvolání není důvodem k tomu, aby bylo odvolání vyhověno, anebo zda ani tento předložený doklad nepovažuje za dostatečný podklad pro posouzení žádosti.

Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti přestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/92-23).

V daném případě tak měl žalovaný buďto uvést, proč se domnívá, že důvodem zrušení prvostupňového rozhodnutí nemůže být skutečnost, že žalobce svoji žádost doplnil až společně s podaným odvoláním (a tento svůj názor podepřít náležitou právní argumentací), anebo případně uvést, z jakého důvodu není dostatečným dokladem pro posouzení žádosti doklad žalobcem přiložený k odvolání a že ani jeho předložením nebyl odstraněn důvod, pro nějž bylo řízení zastaveno (a tento svůj názor opět podpořit náležitou právní argumentací).

Shora popsany požadavek není samoúčelný. Jedině z odůvodnění rozhodnutí může účastník seznat, z jakých důvodů nebylo jeho žádosti vyhověno. Jedině se znalostí těchto důvodů se může vyvarovat toho, aby byla neúspěšná také jeho případná další žádost a případně může zvolit proti takovému rozhodnutí obranu např. právě v rámci správního soudnictví. Pokud důvody, pro něž byla jeho žádost zamítnuta, nezná, nemůže s právním názorem žalovaného nijak polemizovat, nabídnout protiargumenty či se postupu správních orgánů jinak bránit. S ohledem na to, že správní orgán je povinen podle § 2 odst. 4 správního řádu dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, může být znalost rozhodovacích důvodů správního orgánu vodítkem i pro případné další žadatele. Formulace odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které se o dodatečně doloženém dokladu vůbec nezmiňuje, navíc nevylučuje ani tu možnost, že se ze strany žalovaného jedná o přehlédnutí a že doložení tohoto dokladu vůbec nezaregistroval. Všechny tyto důvody vedou soud k závěru, že se jedná o vadu, která mohla mít vliv na soulad výsledné podoby rozhodnutí s právními předpisy.

Pro úplnost soud konstatuje, že důvodná není námitka žalobce o porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Podle § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*

V projednávané věci nemohlo k porušení tohoto ustanovení dojít. Správní spis v této věci totiž neobsahuje nic jiného než žádost podanou žalobcem a doklady jím předložené. Obsahuje tedy jen listiny a podklady, které jsou žalobci známy a k nimž se tedy měl možnost vyjádřit, považoval-li to za potřebné. Soudu ostatně není zřejmé, jaký účel by mělo žalobce vyzývat k tomu, aby se vyjádřil k vlastní žádosti, kterou sám žalobce vlastnoručně sepsal, a k dokladům, které sám správnímu orgánu předal. Ani v žalobě žalobce neuvádí, jaký by měl být smysl takového kroku a jaký měla mít vliv jím tvrzená vada řízení na výsledek řízení.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 2 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby), a 2 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 4.800,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, jíž je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.008 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 8.808 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. ledna 2013

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu